

Andrzej Kirmiel

Stanisław Władysław Adamczyk (1935-1998) - historyk regionalista

Nadwarciański Rocznik Historyczno-Archiwalny 2/6, 133-134

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NADWARCIAŃSKI ROCZNIK
HISTORYCZNO-ARCHIWALNY
NR 6/2

Andrzej Kirmiel
Skwierzyna

**Stanisław Władysław Adamczyk (1935-1998) — historyk-
regionalista**

Urodził się 28 października 1935 r. w rodzinie chłopskiej we wsi Gnatowice koło Proszowic w województwie krakowskim. Syn Stanisławy Gułkowskiej i Władysława Adamczyka. Małżonka Alfreda Wierzbińska, dzieci: Mariusz i Wioletta.

Ukończył szkołę podstawową w Koniuszy (1949), Liceum Pedagogiczne w Krakowie (1953), Studium Nauczycielskie w Szczecinie (1961). W latach 1963-68 studiował historię na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu, gdzie obronił pracę magisterską na temat „Fortyfikacje miasta Trzcina Zdroju do XVII wieku”. W 1980 r. doktoryzował się pod kierunkiem prof. dra hab. Benona Miśkiewicza, broniąc pracy na temat „Rola miast w systemie obronnym państwa zachodnio-pomorskiego od XII do połowy XVII wieku”.

Pracę nauczyciela rozpoczął w Policach koło Szczecina (1953-57) i kontynuował w Trzcina Zdroju (1957-69), w Dębnie Lubuskim (1969-77) jako dyrektor tamtejszego Liceum Ogólnokształcącego oraz w skwierzyńskim Liceum Ogólnokształcącym (1977-84) jako dyrektor (do 1982). Od 1955 roku członek PZPR, którą opuścił w 1982 r.

Działacz społeczno-kulturalny od czasów szkolnych: prowadził koło poetyckie w liceum pedagogicznym, chór nauczycielski w Poli-

cach, działalność organizatorską, sportową i kulturalno-oświatową w Trzcińsku Zdroju i w Dębnie.

Znawca i popularyzator dziejów wojskowych oraz regionów: pomorskiego, wielkopolskiego, lubuskiego i stron swego pochodzenia. Prezes Towarzystwa Miłośników Skwierzyny (1979-82, 1990-98), przewodniczący sekcji regionalnej tegoż Towarzystwa, członek władz Gorzowskiego Towarzystwa Naukowego oddziału Polskiego Towarzystwa Historycznego w Gorzowie Wlkp. oraz Towarzystwa Przyjaciół Archiwum i Pamiątek Przeszłości. Organizator sesji naukowych poświęconych dziejom Skwierzyny (17 I 1985, 26 I 1989, 20 VI 1996) oraz Bledzewa (3 V 1991).

Pod swoją redakcją wydał zbiór opracowań *Skwierzyna 1945-1990* (Gorzów 1991). Bledzewowi poświęcił książeczkę *Jan Dekert z Bledzewa* (Gorzów 1989) i artykuł *Bledzew Jana Dekerta* (Trakt 1/1991). Do druku przygotował monografię *Sacer mons Koniusza czyli rzecz o ziemi i ludziach parafii Piotra i Pawła* (Kraków 1994). Przygotował również do wydania prace: *Dzieje Skwierzyny — zarys, Kalendarium dziejowe Skwierzyny*, razem z Andrzejem Kirmielem zbiór *Skwierzynnych dziejów okruchy* (T. I).

W latach 1994-98 był redaktorem naczelnym pisma *Okolice Skwierzynie*, w którym publikował liczne artykuły dotyczące historii regionu.

Za swoją działalność społeczną został uhonorowany odznaczeniami: Odznaką Tysiąclecia Państwa Polskiego (1966), Złotym Gryfem Pomorskim (1970), Srebrnym (1970) i Złotym Krzyżem Zasługi (1973) i odznaką honorową „Za zasługi dla województwa gorzowskiego (1987).

Zmarł niespodziewanie 16 listopada 1998 roku.